

Δ ΑΤΤΙΚΟΣ Ξ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ

ΜΑΡΝΗ 20 - ΑΘΗΝΑ 104 33 - ΤΗΛΕΦΩΝΟ 210 523 5149
www.attikosomilos.gr

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: «ΑΤΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ»
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Χριστίνα Δούκα - Τρύφων Αναγνωστόπουλος
ΕΚΔΟΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ: Χριστίνα Δούκα, Αιγιοσθένων 57, 11146 Γαλάτσι
ΚΩΔΙΚΟΣ ΕΝΤΥΠΟΥ: 1063
ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ- ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΜΟΝΤΑΖ
ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΗΣΗ: L-PRESS, Ζαΐμη 40, τηλ. 210 8228258

Τον Αύγουστο τα Γραφεία του Αττικού
θα παραμείνουν κλειστά.
Θα ξαναβρεθούμε πάλι μαζί το Σεπτέμβριο.

**ΜΕΡΕΣ ΚΑΙ ΩΡΕΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΜΑΣ:**
ΤΕΤΑΡΤΗ, ΠΕΜΠΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ: 7 ΕΩΣ 9 Μ.Μ.

	ΕΞΩΦΥΛΛΟ	ΕΜΠΡΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟ	ΠΙΣΩ ΕΞΩΦΥΛΛΟ
	«Λέρος»	«Βοϊδομάτης»	«Λέρος»
Φωτογραφίες:	Γιώτα Αναστασίου	Αθανάσιος Δημάκας	Γιώτα Αναστασίου

Ασ' τη βάρκα...

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ασ' τη βάρκα στο κύμα όπου θέλει να τρέχει,
 ας ορίζει το αέρι τιμόνι, πανί,
 τα φτερά άπλωσε πλέρια, άκρη ο κόσμος δεν έχει,
 είναι πιο όμορφοι οι άγνωροι πάντα γιαλοί·
 η ζωή μια δροσιά είναι, ένα κύμα· ας το φέρει
 όπου θέλει το αέρι, όπου ξέρει το αέρι...

Άσε τότε το κύμα όπου θέλει να σπάξει,
 άσ' τις ζάλες να σέρνουν τυφλά την καρδιά·
 κι αν τριγύρω βογγά κι αν ψηλά συννεφιάζει,
 κάπου ο ήλιος σε κάποιο γιαλό θα γελά·
 κι αν πικρό την ψυχή σου το δάκρυ τη ραίνει,
 πάντα κάπου κρυφτή μια χαρά την προσμένει.

Ο ΑΤΤΙΚΟΣ εύχεται σε όλα τα μέλη
 και τους φίλους του καλό Καλοκαίρι
 και χαρούμενες διακοπές!

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Με πολλή αγάπη καλωσορίζουμε
 τα νέα μας μέλη:

Ελένη Ιωάννου,
 Ελένη Παραρά,
 Ελευθερία Δρόλαπα,
 Βασιλική Ρεκλείτου
 και Γιώργο Στυλιανίδη.

ΠΕΝΘΗ

Με θλίψη μας μάθαμε το θάνατο
 του αδελφού των αγαπιτών μας μελών
 Άννας και Τάσου Αντιωνάκη
 καθώς και του παλιού μας μέλους
 Νίκου Καλλιγέρη.

Το Δ. Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει τα
 θερμά του συλλυπητήρια.

Αποσπάσματα από το βιβλίο του Γεώργη Διλμπόη «Πετράδια»

ΗΛΙΟΣ

- ❖ Ήλιε μου, στον καθρέφτη σου δεν χώραγε η μορφή του.
- ❖ Όταν κοιτάει τις όμορφες σαν ήλιος κοκκινίζει.
- ❖ Στον ήλιο αναζητά σκιές και στην αλήθεια λάθη.
- ❖ Άνθρωποι δίχως πρόσωπο, τρομοκρατούν τον ήλιο.
- ❖ Τούτοι τον ήλιο πνίξανε στα δάκρυα των ανθρώπων.
- ❖ Ήπιαν στου ήλιου το χρυσό τάσι μεγαλοσύνη.
- ❖ Πόρτα στον ήλιο ορθάνοικτη, η ψυχή με καλοσύνη.
- ❖ Χρυσές χορδές οι ακτίνες σου μες στων βουνών τη λύρα.
- ❖ Πάνω σε θάλασσα χρυσό το χέρι απλώνει ο ήλιος.
- ❖ Ό ήλιος μπροστά μου ολόγυμνος και λιώνει σε χρυσάφι.

ΦΩΣ

- ❖ Μέθυσαν γύρω από το φως κι έκαψαν τα φτερά τους.
- ❖ Διαμάντι φως ανάμεσα στα πεύκα αργοκυλάει.
- ❖ Αν είσαι φως, μέσα στο φως κλώσπασε το όραμά σου.
- ❖ Δυο φύλλα φως τα δίπλωσε κι έκρυσσε την ψυχή του.
- ❖ Είπαμε να κρατήσαμε το φως χωρίς τα τσόφλια.
- ❖ Το φως δεν είναι ζάχαρη, μα στην ψυχή μας λιώνει.
- ❖ Το φως τρελαίνει αν δεν μπορείς στα λόγια να το κλείσεις.
- ❖ Ένα το φως και το κρατούν ψηλά να φοβερίζει.
- ❖ Ωραίοι, σταράτοι και με φως ντυμένοι προχωράνε.
- ❖ Καρπός το φως κι όποιος πεινά, το τρώει και δεν χορταίνει.

Από την εκδρομή μας στη Δάφνη Αχαΐας

«Λάδωνας»

Φωτογραφίες Ρόζας Αφεντάκη

Ιππής Αριστοφάνη (424 π.Χ.)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΔΟΥΚΑ

Η Αθήνα, την εποχή της παρουσίας αυτής της αριστοφάνειας κωμωδίας, βρίσκεται στον όγδοο χρόνο του Πελοποννησιακού πολέμου (άρχισε το 431 π.Χ.) και δεν έχει την αίγλη που είχε την εποχή του Περικλή, είναι αδύναμη και εύκολα οι πολίτες της δέχονται τη δημαγωγία από τον οποιοδήποτε καταφερτζή.

Οι «Ιππής» είναι πολιτική κωμωδία που σπλητεύει τους πολεμοκάπηλους, τη χειραγώγηση των πολιτών αλλά και τη συνεχή τους: οι πολιτικοί αντίπαλοι δημαγωγούν ασύστολα, αφού η άνοδος στην εξουσία προϋποθέτει αμορφωσιά και ανεπιτημότητα.

Το έργο αρχίζει με την εμφάνιση του Δημοσθένη και του Νικία, που είναι υπηρέτες του Δήμου και κατηγορούν για διάφορες καταχρήσεις, αυθαιρεσίες και λάθη τον Παφλαγόνα (Κλέωνα) που είναι επικεφαλής των υπηρεσιών του Δήμου. Παρηγοριούνται όμως με την ελπίδα πως, σύμφωνα με τον χρησμό, ένας αλλαντοπώλης, πιο κατεργάρης από τον Παφλαγόνα, θα τον διαδεχτεί. Έτσι, μόλις εμφανίζεται ένας πλανόδιος αλλαντοπώλης, του προλέγουν το ριζικό του και αφού εξακριβώνουν πως είναι δολιότερος από τον Παφλαγόνα, τον βάζουν να διαπληκτιστεί μαζί του και να

πείσει το γερο-Δήμο να τον απολύσει. Ο Δήμος πείθεται, ο Παφλαγόνας (Κλέων) κατατροπώνεται, ο αλλαντοπώλης (Αριστοφάνης) τον διαδέχεται, κάνει το γερο-Δήμο να ξανανιώσει και βάζει το σώμα των Ιππέων προστατευτικά στο πλευρό του. Ακόμα του προσφέρει μια όμορφη κοπέλα που συμβολίζει την τριαντάχρονη ανακωχή με τους Σπαρτιάτες.

Ουσιαστικά όλο το έργο δεν είναι παρά ένας διάλογος εμπαικής και επιθετικής του Αριστοφάνη εναντίον του Κλέωνα. Ο Αριστοφάνης είχε αγανακτήσει κατά του Κλέωνα, επειδή εκμεταλλεύτηκε τις νίκες των δύο στρατηγών (Δημοσθένη και Νικία) στην Πύλο και στην Κόρινθο, όπου βοηθήθηκαν και από το σώμα των επιλέκτων Ιππέων, που το συντηρούσαν με ιδιόκτητα άλογά τους οι ολιγαρχικοί αριστοκράτες, που οπαδός τους ήταν και ο Αριστοφάνης.

Όμως στην πραγματικότητα ο Κλέων είχε πολεμήσει θαρραλέα και

παρά την αντίθετη γνώμη του Νικία, ανέλαβε την υπεράσπιση της Σφακτηρίας της Πύλου και νίκησε τους Λακεδαιμόνιους.

Με αυτή την κωμωδία, πολιτική σάτιρα, που θίγει ξεκάθαρα πολιτικά πρόσωπα, ο Αριστοφάνης καταφέρνει να κερδίσει το πρώτο βραβείο.

Από παράσταση του Εθνικού Θεάτρου στο Ωδείο Ηρώδου του Αττικού το 1976.

Μεσολόγγι – Αιτωλικό

1 – 2 Μαΐου 2010

ΤΗΣ ΓΙΩΤΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ηταν ωραίες οι μέρες στο Μεσολόγγι. Ιστορία και θάλασσα κυριάρχησαν με εικόνες μεγάλης απόλαυσης, συγκίνησης και ομορφιάς. Η πραγματικότητα ξεπέρασε τις προσδοκίες και τα σχέδια.

Ο χώρος στον οποίο αναπλάθεται η Ιστορία του τόπου, σου επιβάλλεται μαγικά. Τα γεγονότα εκεί παίρνουν άλλη διάσταση. Πολιορκία και Έξοδος. Πείνα. Τα όρια του ανθρώπου απεριόριστα. Αγώνας για αξιοπρέπεια ζωής. Ανάδειξη του ανθρώπου ακέραιου. Στιγμές συγκλονιστικές που παρακολουθούσε ο κόσμος για ένα χρόνο με κομμένη την ανάσα. Η «άκρα σιωπή του κάμπου», που ο Δ. Σολωμός αποτύπωσε με αριστοτεχνικό τρόπο, μας καθήλωσε. Μην ξεχάσουμε το παρελθόν, μη χάσουμε τον εαυτό μας.

Στο δρόμο προς την Τουρλίδα μας κυρίευσε η θάλασσα, μέρος της Ιστορίας και της ομορφιάς του τόπου. Με απίστευτη ποικιλία εικόνων, όσων βλέπεις και όσων φαντάζεσαι. Στοχείο της φύσης και της ανθρώπινης δραστηριότητας. Μακρινός ορίζοντας, χρωματισμοί, σπιτάκια στο νερό, βάρκες, καλαμιές, πουλιά. Ο καθένας τα είδε και τα ένωσε με τον ιδιαίτερο τρόπο του, ελευθέρωσε τη σκέψη του, ταξίδεψε.

Η μαγική αυτή θάλασσα άφησε εκκρεμότητα για ένα ακόμη ταξίδι. Πρέπει να την εξερευνήσουμε.

Το νησάκι του Αιτωλικού ολοκλήρωσε την αίσθηση της προηγούμενης μέρας. Οι πληροφορίες λένε πως «αναδύθηκε» στη μέση της λιμνοθάλασσας στο τέλος της πρώτης χιλιετίας μ. Χ. και αναδείχθηκε σε

έναν από τους σημαντικότερους υγροβιότοπους της χώρας μας. Ερωδιοί, φοινικόπερα, γλάροι, αγριόχηνες, πελεκάνοι και πολλά άλλα θαλασσοπούλια επιβιώνουν, φωλιάζουν, διαχειμάζουν σ' αυτό το τεράστιο οικοσύστημα που ορίζεται από τις εκβολές του Εύηνου έως τις εκβολές του Αχελώου. Δύο πολύτοξες πέτρινες γέφυρες ενώνουν το νησί με την ξηρά, κατασκευασμένες το 1848 με δάνειο από το δημόσιο. Αποτελούν αξιόλογο τεχνικό έργο υποδομής του 19ου αιώνα, μνημεία «ιστορικά και διατηρητέα».

Ονομασίες με τις οποίες συναντούμε το νησί μέσα στα χρόνια είναι: Αιτωλικόν, Ανατολικό, Αγγελικό, ενώ σε τοπικά δημοτικά τραγούδια το ακούμε και ως Αντελικόν ή Αντλικό.

«Τρεις σταυραπτοί ροβόλαγαν,
απ' τ' Άγραφα σταλμένοι,
ο ένας πάει στ' Αντελικό,
στο Βασιλάδι ο άλλος.
Το Βασιλάδι έπεσε,
τ' Αντελικό εκάθη»

Τόπος ήρεμος και άνθρωποι ευγενείς. Μας οδήγησαν σε κάθε σημείο που θέλαμε. Μας καλημέρισαν με ευγενική οικειότητα. Μας έδωσαν πληροφορίες με προθυμία.

Στο ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, που χτίστηκε πάνω στα ερείπια παλααιοχριστιανικού, θαυμάσαμε τον χρυσοκέντητο Επιτάφιο, έργο της Υστεροβυζαντινής περιόδου. Ο ναός υπήρξε χώρος των εθνοσυνελεύσεων των αντιπροσώπων της Ρούμελης. Εδώ έγινε και η δίκη του Καραϊσκάκη το 1824. Λέγεται ότι η εικόνα της

«Κήπος Ηρώων Μεσολογγίου»

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

Παναγίας κοκκίνισε από τις αθυροστομίες του οπλαρχηγού!

Στο ναό των Ταξιαρχών είδαμε το θαυμάσιο ξυλόγλυπτο τέμπλο, έργο του 18ου αιώνα, και τον τάφο της κυρα-Βασιλικής των Ιωαννίνων στο προαύλιο. Στην πολιορκία του 1823 η παλιά εκκλησία καταστράφηκε από βόμβα του Κιουταχί.

Ωραίος και σημαντικός χώρος στο νησί είναι και το Μουσείο της μεγάλης χαρακτριας Βάσως Κατράκη με έργα και εργαλεία της τέχνης της.

Τον υπόλοιπο χρόνο περπατήσαμε στην πόλη. Στα στενά πλακόστρωτα δρομάκια είδαμε σπίτια παλιά πέτρινα, με φροντίδα συντηρημένα, και άλλα γεμάτα εγκατάλειψη. Κάποτε και υπολείμματα σπιτιών, τοίχους μισογκρεμισμένους, καλυμμένους ωστόσο από όγκους λουλουδιών. Πόρτες κλειστές με υποψία χρωμάτων μιας λαμπρής εποχής. Είδαμε σπίτια καινούρια να διακόπτουν με βαρβαρότητα την ομορφιά των παλιών. Τοίχους στολισμένους με αστραφτερές βουκαμβίλιες και άλλους με παρακμαικά συνθήματα ποδοσφαίρου. Εκκλησιάκια με επιμέλεια ασβεστωμένα,

κρυμμένα σε αυλές σπιτιών. Λουλούδια κάθε είδους και κάθε χρώματος. Να στολίζουν κήπους, τοίχους, παράθυρα, μπαλκόνια. Μιλήσαμε με ανθρώπους που στέκονταν στις πόρτες, έψηναν στις αυλές, πότιζαν τον κήπο, πήγαιναν επίσκεψη μετά την εκκλησία. Σκηνές χαμένες στα βήθη της παιδικής μας ηλικίας. Περπατήσαμε στις παραλίες με τις φοινικιές, δίπλα στα γεφύρια. Χαρήκαμε τα λαμπυρίζοντα νερά της λιμνοθάλασσας, θαυμάσαμε την εκπληκτικής ταχύτητας και ακρίβειας κάθοδο του μικρού λευκού πουλιού στο νερό, σε αναζήτηση τροφής. Κρυφακούσαμε τις ήχους του κυριακάτικου γεύματος στο εσωτερικό των σπιτιών. Νιώσαμε το ρυθμό μιας κοινωνίας, όπου οι άνθρωποι κινούνται στα όρια μιας ανθρώπινης ζωής, εμπνεόμενοι από το γοητευτικό τους περιβάλλον.

Κι έτσι, με το ένα και με το άλλο, πέρασαν οι δύο θαυμάσιες μέρες αυτής της εκδρομής που ομόρφηναν και πλούτισαν τη ζωή μας.

Νιώθω ευγνωμοσύνη για τους ανθρώπους του Συλλόγου που εργάστηκαν γι' αυτό.

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

ΕΠΙΔΑΥΡΟΣ - ΔΡΕΠΑΝΟ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ
Παράσταση «Ιηθής» Αριστοφάνη

Σάββατο 3 Ιουλίου - Κυριακή 4 Ιουλίου

Σάββατο: Αναχώρηση στις 8:00 για το Δρέπανο με στάση για καφέ. Άφιξη στο ξενοδοχείο «Eden-Beach-Πλάκα» στην παραλία Δρεπάνου. Μπάνιο, φαγητό και στη συνέχεια τακτοποίηση στα δωμάτια για ξεκούραση. Το βράδυ, γύρω στις 7 μμ, αναχώρηση όσων έχουν δηλώσει ότι θα παρακολουθήσουν την παράσταση στο θέατρο Επιδαύρου. Παρακαλούμε με τη δήλωση συμμετοχής να δηλώνετε αν θέλετε και εισιτήριο για την παράσταση.

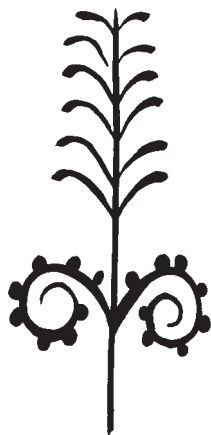
Κυριακή: Πρωινό ελεύθερο για μπάνιο και ξεκούραση. Το απόγευμα, επιστροφή μέσω Ναυπλίου.

Αρχηγός: Χριστίνα Δούκα.

ΟΛΥΜΠΟΣ

Τρίτη 27 Ιουλίου - Κυριακή 31 Ιουλίου

Πληροφορίες Μαρίνα Τόλη (210 3460241)

Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ

ΚΑΛΕΣ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Τα γραφεία του Συλλόγου θα παραμείνουν κλειστά καθ' όλο το μήνα Αύγουστο.

Σ Ε Π Τ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Σ

ΔΟΜΒΡΑΙΝΑ - ΠΑΡΑΛΙΑ ΣΑΡΑΝΤΗ

Κυριακή 12 Σεπτεμβρίου

Αναχώρηση στις 8.00 πμ. Μπάνιο στην παραλία Σαράντη, φαγητό σε ταβέρνα της περιοχής, ξεκούραση. Το απόγευμα επιστροφή. Αρχηγός: από το Δ.Σ.

ΑΓΚΙΣΤΡΙ - ΑΙΓΙΝΑ

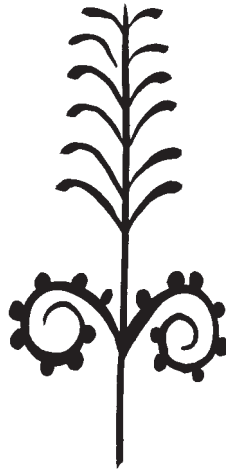
Σάββατο 18 - Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου

Πληροφορίες στο Σύλλογο.

ΠΗΛΙ - ΕΥΒΟΙΑΣ

Κυριακή 26 Σεπτεμβρίου

Αναχώρηση στις 8.00 πμ. Επίσκεψη στον Άγιο Γιάννη - Ρώσσο. Μπάνιο στην ωραία παραλία Πηλίου, φαγητό σε ταβέρνα της περιοχής, ξεκούραση. Το απόγευμα επιστροφή. Αρχηγός: από το Δ.Σ.

Ο Κ Τ Ω Β Ρ Ι Ο Σ

ΡΙΝΤΟΜΟ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Παρασκευή 1 - Κυριακή 3 Οκτωβρίου

Πληροφορίες στο Σύλλογο

ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Η Πλατεία Συντάγματος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΔΟΥΚΑ

Η Πλατεία Συντάγματος βρίσκεται στο κέντρο της Αθήνας, μπροστά από το σημερινό κτήριο της Βουλής των Ελλήνων, τα πρώην Παλαιά Ανάκτορα. Η πλατεία είναι στενά συνδεδεμένη με την αθηναϊκή και ελληνική ιστορία. Ως το Σεπτέμβριο του 1843 ονομαζόταν Πλατεία Ανακτόρων. Η πλατεία πήρε το σημερινό όνομά της από το Σύνταγμα, που αναγκάστηκε να εκδώσει ο βασιλιάς Όθων μετά από τη μαζική λαϊκή και στρατιωτική εξέγερση, την επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου του 1843.

Η πλατεία Συντάγματος δεν υπήρχε πριν από τον Όθωνα. Η μέχρι τότε Αθήνα τελείωνε λίγο πιο νότια από το χώρο της σημερινής πλατείας και κει ακριβώς βρισκόταν η Κάτω Πύλη της παλιάς πόλης. Δημιουργήθηκε μετά την ανέγερση των παλαιών ανακτόρων, της σημερινής Βουλής.

Η γύρω περιοχή δεν ήταν οικοδο-

μημένη. Από την κεντρική είσοδο του κτηρίου της Βουλής έβλεπε κανείς τον κάμπο του Ρούφ - Ρέντη - Μοσχάτου, με τα αγροτόσπιτα, τη θάλασσα, τη Σαλαμίνα, την Αίγινα κι όταν η ατμόσφαιρα ήταν καθαρή, και τα γαλανά ακρογιάλια του Μοριά.

Την εποχή εκείνη, στην αρχή της οδού Ερμού υπήρχε ένας φοίνικας. Στη μέση της αποστάσεως Σύνταγμα - Μοναστηράκι βρισκόταν από τότε η εκκλησία «Καπνικαρέα», που το 1836 η Οθωνική Κυβέρνηση επεδίωξε να την κατεδαφίσει, γιατί εμπόδιζε την κυκλοφορία, σχέδιο που ευτυχώς δεν υλοποιήθηκε. Στη δυτική πλευρά της πλατείας άρχιζε, όπως τώρα, η οδός Σταδίου. Στην αρχή της Σταδίου δημιουργήθηκαν αργότερα, από τη μια γωνιά, το μεγαλύτερο βιβλιοπωλείο «Ελευθερουδάκη» και, από την άλλη, το καφεζαχαροπλαστείο «Ζαχαράτου», που πάνω από 30 χρόνια ήταν ένα από τα κοι-

νωνικά και πολιτικά στέκια της Αθήνας. Το σημερινό ξενοδοχείο «Μεγάλη Βρετανία» χτίστηκε το 1842 από τον Αντώνιο Δημητρίου σε σχέδια του μεγάλου αρχιτέκτονα Θεόφιλου Χάνσεν ως κατοικία του. Για αρκετά χρόνια (1856-1873) χρησιμοποιήθηκε για να στεγάσει τη Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή. Τελικά το 1874 έγινε ξενοδοχείο.

Όλη η σημερινή Πλατεία Συντάγματος ήταν η εμπρόσθια αυλή του Παλατιού καλυμμένη με γρασίδι, όπου περνούσε τις ώρες της η βασίλισσα Αμαλία. Αρχικά η είσοδος ήταν ελεύθερη στο ευρύ κοινό, αλλά η Αμαλία ένωθε ότι γινόταν κατάχρηση αυτού του προνομίου και απαγόρευσε την είσοδο. Επιπλέον, η βασίλισσα εξέτρεπε της διαδρομής τους πολλά βυτιοφόρα που κουβαλούσαν πόσιμο νερό για τους κατοίκους και τα προωθούσε στον κήπο της για να ποτίσει τα φυτά.

Το κτήριο των ανακτόρων είναι ένα αντιπροσωπευτικό δείγμα της πρώιμης εποχής του νεοκλασικισμού στην Ελλάδα και χαρακτηρίζεται από αυστηρή γεωμετρία. Ανακαινίστηκε το 1910 για να φιλοξενήσει την Ελληνική Βουλή.

Το 1843 το Μνημείο 'Άγνωστου

Στρατιώτη δεν είχε γίνει ακόμη κι όλος ο χώρος είχε τη μορφή ενός πλούσιου άλσους. Το μνημείο κατασκευάστηκε μεταξύ 1929 και 1930 και σχεδιάστηκε από τον αρχιτέκτονα Εμμανουήλ Λαζαρίδη. Στο μέσον του μνημείου, που είναι έργο του γλύπτη Φωκίωνα Ροκ, απεικονίζεται γυμνός στρατιώτης που μεταφέρει τον οπλισμό του. Ο γλύπτης εμπνεύστηκε την εικόνα αυτή από γλυπτό στο αέτωμα του αρχαίου ναού της Αφαιάς στην Αίγινα. Στον τοίχο γύρω από τον απεικονιζόμενο στρατιώτη είναι χαραγμένες φράσεις από τον επικήδειο λόγο του Περικλή, όπως τις καταγράφει ο Θουκυδίδης. Στις δύο πλευρές του μνημείου υπάρχουν χάλκινες πλάκες, όπου καταγράφονται όλες οι πολεμικές επιχειρήσεις στις οποίες έλαβε μέρος η Ελλάδα από την Ελληνική Επανάσταση του 1821 και έπειτα. Στην πραγματικότητα πρόκειται για κενοτάφιο το οποίο, σύμφωνα με παράδοση που υιοθετήθηκε από πολλές χώρες, φέρνει στη μνήμη τους πεσόντες στρατιώτες.

Ας σημειωθεί, τέλος, ότι οι χιλιόμετρικές αποστάσεις στην Ελλάδα έχουν ως κέντρο αναφοράς την Πλατεία Συντάγματος.

Εκδρομή στο Βελβεντό

22-24 Μαΐου 2010

Ηταν μια από τις επιτυχημένες εκδρομές του Αττικού. Μετά από 6 περίπου ώρες διαδρομής με το πούλμαν, τη μονοτονία της οποίας διέκοπτε το σχεδόν αδιάκοπο τραγούδι των πίσω καθισμάτων, φτάσαμε στη Νεράιδα, ένα συμπαθητικό χωριουδάκι πάνω από την τεχνητή λίμνη Πολυφύτου που σχηματίζει ο Αλιάκμονας. Η πρώτη ευχάριστη έκπληξη μας περίμενε στο ξενοδοχείο, στην πρόσοψη του οποίου μια μεγάλη ολάνθιστη βεράντα πρόσφερε την απόλαυση της θέας προς τη λίμνη.

Το απόγευμα ο περίπατος στα Κάστρα Σερβίων με την καθοδήγηση του Γιώργου Κουτσοδήμου μας επιτρέπει να θαυμάσουμε τη δύση από το Βυζαντινό φρούριο χτισμένο μεταξύ 560-630 μ.Χ., στα χρόνια του Ιουστινιανού ή του Ηρακλείου. Η ημέρα μας καταλήγει όπως πάντα στα τερψιλαρύγγια εστιατόρια της Νεράιδας, όπου τα γευστικότερα φρεσκοτηγανισμένα μεζεδάκια δικαιώνουν τη φήμη τους.

Η επόμενη ημέρα είναι αφιερωμένη στους ορειβάτες. Αφού το πούλμαν μας μεταφέρει στο Βελβεντό, οι πλέον φανατικοί οδεύουν προς το Καταφύγι για να επιστρέψουν μετά από 6 ώρες κατενθουσιασμένοι από τη διαδρομή. Αλλά και οι υπόλοιποι είχαν την ευκαιρία να διασχίσουν μια μαγευτική καλοστρωμένη διαδρομή παράλληλα προς το φαράγγι «Σκεπασμένο», τρία περίπου χιλιόμετρα βορειοανατολικά του Βελβεντού, ένα τοπίο ιδιαίτερου φυσικού κάλλους που θεω-

ΤΟΥ ΤΡΥΦΩΝΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ρείται μια από τις ομορφότερες φυσικές περιοχές της Δυτικής Μακεδονίας.

Η γνωριμία μας με το Βελβεντό, μία κωμόπολη περίπου 4.000 κατοίκων, πατρίδα του πολεοδόμου Σταμάτη Κλεάνθη, μας αφήνει θετικότερες εντυπώσεις. Η καθαριότητα των πλακόστρωτων δρόμων, η αρμονική συνύπαρξη παραδοσιακών και νεοκλασικών κτηρίων, τα στενά σοκάκια του ιστορικού κέντρου, οι στολισμένες από λουλούδια αυλές συμβιώνουν με τη φιλόξενη διάθεση των κατοίκων. Όσοι πρόλαβαν να επισκεφθούν την εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου που βρίσκεται δίπλα στο παλιό Αρρεναγωγείο είχαν την ευκαιρία να θαυμάσουν το ξυλόγλυπτο τέμπλο και την εντυπωσιακή εικονογράφηση του Ναού. Αλλά και το πολύ ενδιαφέρον Λαογραφικό Μουσείο αντάμειψε όσους το επισκέφθηκαν.

Το ομαδικό δείπνο σε ταβέρνα της Νεράιδας έδωσε, τέλος, την ευκαιρία στους πιο ζωντανούς της εκδρομής να επιδείξουν τη χορευτική τους δεινότητα μέχρι τα άγρια χαράματα.

Τη Δευτέρα το πρωί ετοιμαζόμαστε για αναχώρηση. Στην πολύωρη διαδρομή της επιστροφής παρεμβάλλεται η επίσκεψή μας στην Παναγία Σουμελά, η οποία θεμελιώθηκε το 1951 ως επανενθρονισμός της Μονής Παναγίας Σουμελά της Τραπεζούντας. Η υπόλοιπη διαδρομή ολοκληρώθηκε μέσα σε μια συνεχή εναλλαγή πλιοφάνειας και βροχής αφήνοντάς μας με τις ωραιότερες εντυπώσεις αυτής της τριήμερης εκδρομής.

«Κάστρα Σερβίων»

Φωτογραφία: Τρύφων Αναγνωστόπουλος

Η πορεία προς το Καταφύγι

ΤΩΝ ΡΟΖΑΣ ΑΦΕΝΤΑΚΗ ΚΑΙ ΕΦΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Φθάνουμε στο Βελβεντό. Η πεζοπορική ομάδα των 10 ατόμων συναντήθηκε με τον αρχηγό του Ορειβατικού της περιοχής και ξεκινήσαμε μια συνεχή αλλά ομαλή ανάβαση μέσα σε δάσος από πεύκα, έλατα, οξιές και λουλούδια σε πλήρη ανάπτυξη χρωμάτων και ποικιλίας, θυμάρι, ρίγανη, αγριοτριανταφυλλίες, μαργαρίτες, σπάρτα, παπαρούνες, φτέρες, ανώνυμα και επώνυμα.

Βαδίζαμε συνοδεία με τον απόηχο του νερού που όσο το πλησιάζαμε γινόταν κελαριστό και άλλοτε έφθανε ένα τρομακτικό βουπιτό από τους καταρράκτες στις βαθιές χαράδρες. Τις στιγμές της απόλυτης σιωπής τις κάλυπταν οι φωνές των πουλιών. Τα σύννεφα σκίαζαν τον ήλιο και όσο ανεβαίναμε η βροχή κυλούσε πάνω μας αλλά και στην παρέα από σκύλους

που μας συντρόφευε και χαιρόταν μαζί μας τις εναλλαγές του βουνού.

Μετά από 3 ώρες φθάσαμε στο καφενείο του μικρού αραιοκατοικημένου χωριού Καταφύγι, βρεγμένοι και ταλαιπωρημένοι, όπου μας σέρβιρε μια καλοθρεμμένη κυρία, ένδειξη ότι είχε δοκιμάσει όλα τα τοπικά γλυκά και τις μαρμελάδες.

Συναντήσαμε και άλλους ορειβάτες, ήπιαμε τσίπουρα κάτω από τη βροχή και την τσίκνα από κοντοσουβλι, που δεν αγίξαμε, παρά απόλαυσαν μόνο οι τελευταίοι ορειβάτες Μαρίνα, Χάρης και Βάσω.

Στη συνέχεια ξεκινήσαμε την κατάβαση με τη βοήθεια του τσίπουρου, γελώντας, τρέχοντας, τσουλώντας στις γυαλιστερές πέτρες και με τη Δήμητρα και τη Γιώτα κουτρουβαλώντας μα και αδιαφορώντας για βροχή και ήλιο, επιστρέψαμε χαζοχαρούμενοι στη βάση μας στο Βελβεντό.

«Λιμνοθάλασσα Μεσολογγίου»

Φωτογραφία: Γιώτα Αναστασίου

«Μονοπάτι στον Αράκυνθο»

Φωτογραφία: Ρόζα Αφεντάκη

«Η γέφυρα του Αλιάκμονα»

Φωτογραφία : Ρόζα Αφεντάκη

«Καταράκτες στο φαγάγγι «Σκεπασμένο» του Βελβεντού»

Φωτογραφία: Χριστίνα Δούκα

Μαντέψτε ποιοι είναι!...

